

265
et hēt p̄grat̄y ḡḡr̄t̄y ḡḡt̄y q̄j̄ d̄uodāt̄ m̄m̄.
et r̄um̄ s̄l̄v̄r̄a, et s̄l̄v̄r̄e d̄īm̄eit̄ n̄
et 2a s̄l̄v̄ia: et s̄l̄ et q̄m̄, et q̄l̄t̄ n̄
hēt p̄grat̄y ḡḡt̄y et̄.

D̄īḡ 2^o: illa ē magis s̄l̄v̄ia q̄ p̄l̄
q̄ī s̄l̄v̄at̄ āc̄n̄t̄īb̄; at̄ q̄ n̄o v̄ḡ p̄l̄t̄ī s̄l̄v̄at̄ ā-
c̄n̄t̄īb̄, q̄m̄ c̄l̄v̄ī l̄m̄p̄r̄īū v̄ḡ. q̄ō n̄o s̄l̄ 2a
s̄l̄v̄ia ēam̄ āt̄īḡ 2a s̄l̄v̄ia ē magis s̄l̄v̄ia
q̄m̄. Ān̄ḡs̄ m̄āī, nam̄ q̄l̄ ē magis s̄l̄v̄ia q̄
s̄l̄v̄at̄ āc̄n̄t̄īb̄; t̄c̄ āl̄ūt̄ s̄l̄v̄at̄ p̄āc̄i-
ōīb̄, q̄m̄ 2a, q̄ p̄m̄ s̄l̄v̄at̄ n̄ē, et̄ ī āī signa-
to. Et̄ h̄ine.

Colleḡ 2^o, d̄it̄um ī hād̄īo ē s̄l̄v̄ia
d̄āl̄ēn̄d̄ām̄ r̄āc̄īn̄ s̄l̄v̄and̄i, et̄ s̄l̄v̄īs̄ēnd̄i, ō īō q̄-
s̄āo p̄ḡr̄et̄q̄, q̄āo q̄d̄ h̄ī ḡōn̄ī āt̄ h̄otē ūn̄o d̄it̄um̄.
p̄ḡr̄et̄ ūo s̄l̄v̄and̄i, p̄s̄l̄v̄īs̄ēnd̄i. H̄ī d̄ū, ā j̄m̄d̄i-
n̄īd̄īn̄ s̄l̄v̄ia, n̄ p̄ḡr̄et̄. *Colleḡ 2^o tale*, d̄it̄is̄ē s̄l̄v̄ia
ī ēam̄, et̄ 2a, n̄ ē ūc̄īn̄, t̄d̄ āl̄ḡāī, et̄ r̄āo ē ḡāīa
et̄ 2a s̄l̄v̄ia n̄ s̄t̄ s̄m̄p̄l̄īn̄ d̄it̄o, s̄īnt̄ h̄ī, t̄ ḡōī
n̄ s̄t̄ d̄ūo h̄ōī, n̄ē n̄īē m̄ēn̄īūnt̄, q̄āo d̄āt̄ m̄āl̄īḡl̄īō.
D̄ēn̄d̄ q̄āo, et̄ 2a s̄l̄v̄ia p̄ār̄īc̄p̄ān̄ d̄it̄um̄ ī r̄āc̄ī
s̄l̄v̄and̄i, p̄s̄l̄v̄īs̄ēnd̄i, p̄m̄ magis, et̄ min̄y.

Colleḡ 3^o. d̄it̄um ē s̄l̄v̄ia d̄āl̄ī: p̄ ē ūī.
R̄ ē p̄āl̄ēm̄, q̄ūt̄ c̄ōn̄ūd̄īt̄ 2a et̄ 2a s̄l̄v̄ī. n̄ īḡ
n̄ āl̄k̄āh̄īt̄ āb̄īl̄ī, s̄ē r̄ī ī l̄ān̄, t̄ p̄d̄īl̄ī. D̄āl̄, n̄
ēī f̄āt̄ r̄āl̄ē d̄it̄um̄ īḡr̄ēd̄ī. Q̄ār̄ū, s̄ē n̄ē s̄l̄v̄ia
n̄q̄ 2a s̄l̄v̄ia, t̄d̄ q̄d̄ āl̄ḡūm̄ īn̄f̄īr̄ēn̄ ad̄ āl̄, et̄ 2a

246

Atque 3^o p[ro]p[ter]a s[ecundu]m se e[st]e way
i[st]i tales e[st]e in part[ic]ula[r]e. primum p[er]it, q[uod] admodum
erat p[re]dictus dicitur i[st]e ab[er]tus et r[es]onans
et triste, t[em]p[er]e aui signata. 2^o p[ro]p[ter]a q[uod] a multa
planct in se et sa subi[st]it. sicut atq[ue] et alius iste
vix, n[on] tale e[st]e r[es]onans, et p[ro]p[ter]a.

AVENI A

De p[re]dictis vixib[us] p[ar]tib[us].

P[er] h[ab]itu[m] s[ecundu]m numerat sex attributa, s[ed] p[er] p[ar]tib[us]
subi[st]it. 1^o n[on] e[st]e in subi[st]o, c[on]tra i[n]f[us]io[n]em. 2^o e[st]e p[ar]ti-
culare. 3^o signata s[ecundu]m aliq[ue] p[ro]p[ter]a hercynium. 4^o n[on]
insurgere magis, et minus, c[on]tra h[ab]itu[m] intensiorim, negre-
mitatem. 5^o e[st]e subiectus varius, c[on]tra resipere ac-
titudinam varia mutante. Accidit o[ste]r ha[bitu]s p[re]dicti nu-
meratae sint p[re]dicti 4^o vix ab[er]tus p[ar]tib[us]. modo est ami-
nandum.

Ci[us]modi erit q[uod] p[ro]p[ter]a subiectus n[on] e[st]e p[re]di-
ctus 4^o vix ab[er]tus p[ar]tib[us]. P[er] h[ab]itu[m] in primis r[ati]o[n]ib[us]
e[st]e p[re]dicti 2^o vix, nam n[on] e[st]e in subiecto. Et si ueniat o[ste]r, n[on]
uerit ab[er]tus p[ar]tib[us], q[uod] si ueniat et n[on], c[on]tra; a[nd]e[m] a
tum p[ro]p[ter]a 2^o vix: n[on] 2^o, q[uod] p[ar]tib[us] uic[em] neg[er]it, si
q[uod] n[on] ueniat et ab[er]tus, neg[er]it uenit ab[er]tus, q[uod] et uenit acont-
ingit; c[on]tra subiectus innotescit. n[on] 3^o q[uod] signata s[ecundu]m aliq[ue] idem
e[st], atq[ue] e[st]e r[es]onans existente p[ro]p[ter]a, q[uod] si uenit ab[er]tus,

DPG
Soli nō t' si, & nō suenias sit subis, q̄ tuū exstare
in ali signar, argent ē ann⁹ apri⁹ 1^o mō. nō qd,
qd-n̄ h̄c r̄adum - suenit s̄t, & n̄ soli, n̄ ita
sunt q̄nta, argent ē Apri⁹ 2^o mō. n̄ sa, q̄a ēt - m̄y-
ugere magis et minys - ē Apri⁹ 3^o mō, suenias, n̄
n̄ soli, nam it suenit q̄nta, & subis insperis, n̄ ita em-
gio q̄ntas s̄t etiam q̄ntas cibitalis, q̄m galmaris;
neg una fā subis magis fā, q̄m alia; sicut uay
ho n̄ e magis ho q̄m alia fā etiam.

Distributio soli ē Apri⁹, & suen-
gera caria sit Apri⁹ 1^o r̄adis q̄nta! ad minys re-
tulatio aduersitatem oīo ē, d̄splexari subimasseren-
tium: alterum q̄ n̄mpe illud q̄d ita in me substantia
accensia, ut ab alia subireat, ut q̄d q̄nta, q̄d im-
me subiret ultim⁹, & ab alia accensia, q̄d ita in alterum
subireat ultima: alterum subi⁹ q̄d, & ultim⁹,
n̄mpe illud, q̄d ita ultimum subiret accensio, ut n̄
subireat ab alio. C p̄tis.

Cid et s̄t s̄t ē agus q̄d supra uide
n̄ 60 suscigere caria, ut subi⁹ q̄d, & ultim⁹, ē ē p̄
pri⁹ & m̄o r̄i subis q̄nta. D̄s q̄d suenias oīo soli,
al sing: & hoc in caria q̄d subis q̄nta suenit in ali signis:
q̄d n̄ in ali exeris: q̄d subis q̄nta in ali signis:
q̄d n̄ in ali exeris: und illud q̄d Apri⁹ alterum
ab unoq; n̄mpe ē p̄tis suscigere caria & in ali exeris,
& in ali signis.

Si d̄s i⁹.

Si dicitur: ignoris ita accigit calorem, ut non potest resu-²⁷
 gere figura illi carius. Et si non est subiectus ²⁸ dicitur: quod tabescere
 carius multo modo est ignorium, et non subiectus dicitur. R. videtur
 ignorium est potest recuperare aliqd figuris, et dicitur istud
 recuperat, quando agitur aperguntur, non rursum, ut potest anno-
 cari figuratus, nam dico quoniam a posteriori sic. R. dicitur
 maius, ita accigit calorem, ut non potest subiectare figura fac-
 iens ignorum sive ignoris. Et id impedit, et si potest recuperari figura
 intento, et hoc modo, non maius a figura potest recuperare figura.
 R. 3^o videtur, quod ignoris non potest recuperare figura, prout
 recuperare alia accidentia rationis, quod dicitur, ignorum a modo subiecte
 dicitur subiectum rationis.

Id dicitur 2^o: oratio mentalis non est subiectus dicitur, sed
 figura; et si recuperatur carius, nomen veritatem, et falsitatem, et potest
 transire dura infallibiliter, quod est. R. ergo minus, quod oratio non est
 una, non potest recuperare falsitatem, nec transire dura infallibiliter, siq-
 uit enim secundum dominum quod ea tria tanguntur quae exstant, nam scilicet oratio
 - prius aderat, quod est via reverentiae proximi, tempore eternam erat, et prius recuperat,
 quod non afficit primi tunc adorem, quando surrexit quod ea tria unum
 prius est redescerat.

Id dicitur 3^o: recuperare oratio est dicitur prius, dicitur prius
 sunt et agere est ignorum suppeditum significare, quod non sicut est
 subiectum. R. dicitur minus, est ignorum suppeditum significare in aliis
 exitio, et hoc in aliis ignorante minus. S. invenit est eo
 Ante, alterius est ignorum subiectum recuperare oratio quod est una n^o,
 dicitur subiectum non est una n^o, quod est subiectum et alterius rationis
 R. adhuc dicitur minus est una n^o quod est subiectum rationis

F. 18

de nonum in ali signato; q̄ tunc h̄c̄ in dividua nō dicitur in ali
ex introductio p̄ficiat s̄c̄.

¶ Dic 9. Cœlū ē subtilia Gdaltij, et ē levata
n̄ suscitaria, & sit in corrugabile. qd n̄ oī subtilia dñi
p̄s̄ suscitaria. ¶ R^o n̄ dñi, qd cœlū ē corrugi-
bile ab omnibz, & ab omnibz ē corrugabile sit. R^o dñi
mī. n̄ suscitaria p̄ficiā, dñ, n̄ suscitaria p̄sa,
q̄d mī; subtilia s̄t calix et p̄ficiā est. Maria p̄sa, q̄d
p̄sa varians, s̄t q̄d orans, et oridens, sursum, et dorsū
eadem eis p̄s̄t cœli, q̄d nō ē sursum, p̄ motum manet
dorsum.

Si invenis refutis haec dñs p̄sa, ut subtilia
debet suscitere rationē qd et suscitet p̄gnia p̄gnis qd,
ut nōc elemosina habeat ista rationē. R^o n̄ dñi, qd
subtilia p̄s̄t suscitere rationē, et ratiō n̄t p̄se, et ratiō
p̄i rationē alteri subtilia, Dñ tuū ratiō p̄gnim, ut pugnat
q̄gnis, et qd ratiō calix, et p̄ficiō. Ratiō ultima
ē, qd oī p̄gna ē in ordine ad subtiliū, in q̄d rationē ēē re-
quint natūrā, augm̄ pugnant ad illud corrugandum, ad qd
natūrā ordinant, et subtiliū n̄ ē in ordine ad subtiliū, neqz
pugnat mī, Dñ medievit qd qd: sit in dñe p̄ficiū subtiliū
spē ordine requint natūrā ēē in eadem ratiō, n̄ id est qd pug-
nant mī mī ēē se, et ratiō dñ pugnatur, et p̄ficiū qd usqz
reqnit.

¶ Dic 8. q̄p̄tate suore nichil iactat s̄t
tat accennia, ut subtiliū qd ultimati, unius et suscitere rationē
ut subtiliū qd, nempe p̄ficiare, et remittit s̄t qd suscitere

go suscipere caria ut subi' qd ultimatum in egi' p'm
 subi' subi' p'fali'. R'g' am, go st illa p'fata sit
 et i'ra subi', s'c'ong m' dicit ordem ad ultimatum
 matu', cui m' h'aret, et qd ultimo d'not. Et s'li' n'ō
 reit ex en'go aia separat, q' le suscipiat caria v'j adi-
 um, et amorum, et Alia, n' illa suscipit ut subi' qd
 ultimatum, D' ut subi' qd, d' dicit ordem ad mai',
 ut ad subi' qd, et ultimatum, et ad Alia' p'fata'. Hoc
 d' e'ct' s'na, q' supponit Deum n' in p'redi p'faram.

Et hoc doa reg' it. Ha' p'fam' a' subi'
 - 2^o ex e'ct' - it p'fata subi' p'fali', illa' r'v'ne
 ut subi' qd n' ha' ultimatum, et p'fata'. Se p'fato
 go n' e'c' in subi' m'k'ro, ut subi' qd, et ultimatum,
 et suenit o' N'li' p'fam' subi' p'fali'. Deinde p'f-
 marie - hoc alioq' - hoc e' ex'ct' p'f' se p'f'ate, t' m'au-
 r'g'ato, et m' a'c' ex'ct'ito, ut subi' qd, et ultimatum, et s'-
 uenit o' N'li', a' s'c'ong subi' p'fali'. Non h'ere' x'ri' n' ut
 subi' qd, et ultimatum, et suenit o' N'li', a' s'c'ong subi' p'-
 fali'. T'andem - n' suscipere magis, et min' - ut subi'
 n' qd n'ia' sua ultimatum, et p'fata', et suenit o' N'li',
 a' s'c'ong subi' p'fali'.

Hoc' go' e'c' subi' m' d' m'orū, s'c'ong
 caria e' p'f' n' subi' p'fali', n' j'ung' m' p'f' redig' -
 atio, et ut subi' qd ultimatum, et p'f' n' s'c'ong illa' r'v'ne
 ut p'f' e'v' m' o', D' e'c' d'ha' a'c' t'curas sumi p'f'one
 p'f'one, et ut subi' qd ultimatum, qd p'f' n' s'c'ong
 p'f'one, qd n' i'ra subi' p'fali', s'c'ong illa' r'v'ne o' N'li', a' s'c'ong

8HS

Dixi ex rego 2^o att. But, qd gradus nre in occidio
1^o subito p' d' alibi, & hoc dicit indumenta, iuxta modum
soli, & est regiamur in accidibus, quando nle p' nos.

R D S M R V C P T H I D.

Sed hanc doam supra posita unius resoluere in
ex parte. Quo agno dicit accidens, 2^o ex agno,
et q' n' e' dubium, tempore Nostri n' subito p' d' alibi n' sit q-
prio ad m' r' vi. Plaus. si n'c' sumant reduplicative, t' u-
t' subito q' d' accidens & ultimata, si p' prior 4^o m' r' idu-
bit p' d' alibi. Qd p' cor' p' ex ducit. 1^o o' cor', m' l'
n' ex ducit attributis suavit or' s'li, ac iung' subito p' cor'-
li n'le' sumpt' ex q' obligat, neq' c' n'c' n'c'
garia, ut subito q' ex p' prior 4^o m' r' subito p' d' alibi,
q' cor' it' suavit' q' n'c'. Neq' c' ex p' cor' n'c' ultimata
q' m' l' p' prior 4^o, t' n' ultimata, q' c' ultimata
q' p' prior 4^o suavit, q' c' n'c' separata, q' p' cor' suavit' n'c'
n'c' 2^o n'c' op' cor', q' n'c'.

Adversus tandem hui, q' s'li D'us ingre-
d'as d' alibi, ut p' son' d' rebus in metra, ex p' cor' n'c'
n'c' p' prior 4^o m' r' subito p' d' alibi. Et r'as huius e'
q' cor' sum p' cor' d' alibi n'c' suavit' or' subito p' d' alibi,
Q' u'c' n'c' p' prior 4^o cor' in d' alibi, & p' son', t' q' e' quatuor.
Si intelligat quod c' d' d' alibi f'g'j', & c' son', n'c' s'li p' cor'-
rit ad huius n'c' p' cor' d' alibi, t' d' alibi, & son'
c' p' prior 4^o m' r' subito p' d' alibi, q' n'c' suavit' or'
son', ac iung' ut subito q' d' ultimata, q' n'c' p' cor'

terminare odiu, et amore, q̄ tēdārīa cōstāia.

Quo iohū p̄t et ab̄sē dēh'ūi, et p̄gūnta
p̄ḡretat m̄b̄r̄a q̄dali. R̄. M̄b̄r̄am p̄lētā eē uim̄
q̄ḡretam p̄ḡretim et m̄b̄r̄a q̄dali. et m̄b̄r̄endy
p̄t̄s, q̄ s̄m̄y ad̄v̄nt. s̄gnariē h̄c̄ al̄q̄d̄. eē p̄ḡretu-
bro. q̄ h̄c̄ en̄ uib̄t̄ duere, p̄lēt̄ Subsistere eē p̄ḡriū
m̄b̄r̄a q̄dali, nam̄ illa alia m̄t̄o pet̄is wir̄, n̄n̄ge eēre
q̄se p̄t̄e ex̄s̄ent̄, m̄p̄gnat̄, aule, q̄w̄ ex̄sist̄eḡre
et d̄r̄iū l̄t̄alq̄ uib̄t̄, aq̄z̄nd̄ n̄ p̄t̄ eē p̄ḡret̄.

Dēm̄d̄ sub̄s̄iū p̄ḡret̄ menit̄ ri, n̄t̄; aq̄z̄nd̄ m̄b̄r̄a q̄dali t̄m-
ui et erito, t̄m̄ aū signati, ut r̄s̄t̄b̄le menit̄ h̄c̄. q̄d̄.

D̄ d̄. s̄p̄ra d̄x̄im̄s̄ s̄ aule 19 sub̄s̄iū eēma-
git̄ sub̄s̄iū, q̄m̄ 2 ad̄ ex̄ cō q̄d̄ 10 sub̄s̄tant in aū ex̄er̄io,
q̄d̄ uō in aū signati, q̄d̄ 11 m̄d̄icēd̄ m̄b̄r̄em̄us̄, aq̄z̄-
ind̄ sub̄s̄iū p̄f̄t̄e q̄t̄t̄a. N̄t̄ r̄s̄m̄unt̄ prim̄j sub̄s̄iū
q̄t̄t̄a sub̄s̄iū. Et̄ aq̄d̄ magis̄ sub̄s̄iū, q̄m̄ 2 an̄ sm̄ q̄d̄. n̄
uō ab̄s̄, q̄d̄ ad̄ ex̄er̄io, aq̄t̄a 2 it̄, p̄m̄iū sub̄s̄iū menit̄
q̄p̄s̄ sub̄s̄iū. n̄t̄t̄endo t̄k̄ ad̄ r̄s̄e m̄b̄r̄ sm̄ q̄d̄, ad̄ q̄m̄ Au-
t̄us̄ in sub̄s̄iū at̄endit̄, q̄d̄ t̄m̄ ad̄ q̄d̄am r̄s̄e m̄b̄r̄ sub̄s̄iū -
r̄s̄m̄it̄ eque p̄f̄ce, q̄d̄ m̄p̄lēt̄ menit̄ 2 it̄, q̄d̄ p̄t̄ sub̄s̄iū,
p̄n̄d̄ q̄d̄ p̄f̄ce et̄ m̄b̄r̄a q̄dali. N̄t̄ r̄s̄t̄b̄le
eē p̄ḡret̄ h̄c̄ ab̄s̄ n̄t̄t̄endo, q̄d̄ illud h̄c̄ t̄ od̄-
er̄io, t̄ signate.

WUR 04

DE Q̄NTE

P.H.S.

¶ Huius in hoc loco dicitur; 1^o quoniam in strinacum, et
secretum; 2^o in quo manendum, 3^o subtiliter
3^o numerat hinc operis articulata, rumpit in hunc operum,
et suscipere magis, et minus, et esse regule, et via regula.

¶ AVGVSTI
1792. 27. Oct. LXXXVII. 1792. 27. Oct. 1792.

Dicitur enim quod in extenuo - Enim est extenuum, et quod
est extenuum effundit quantum operis esse redire subi extenuum,
et non extenuum quod est in aliis extensioe; Non
variae dantur extensioe, et dubitari potest in quoniam ex-
tenuum distinxit quod est extenuum, id est.

Ad extenuum vero, quod potest videtur esse
extenuum, prima dicitur extenuum, quod in eo videtur, ut res habeat
genitum distinctum, quoniam unus in sit alia. Quod est extenuum
autem est videtur ad totum, et videtur in eo, quod res habeat
genitum separatum, et unitum, ut res in hunc est
sit videtur, tunc unum, partem numeri. Quod est extenuum
autem videtur est et videtur ad totum, et videtur in eo, quod res
habeat pars et integrum originem in se. Quod est extenuum autem
videtur in parte ad hunc, quod videtur in eo, quod res habeat genitum
separatum, et integrum, et videtur in eo. Quod est extenuum
autem videtur est videtur ad hunc, et videtur
in eo, quod res habeat genitum quoniam quibus videtur videtur
re alia genitum videtur, et diversi corporis articulata.

¶ AVGVSTI

1792.

GRAM SCHOLIO SOT M&O

Q. N. V. E. I. T.

Prima q. o. Etiam q. n. v. e. i. t. in extenuo entitatis; De qua etiam doctrina aliius rei n. regit in aliis; at q. extenuo extatia et invenit in subiecti malis, q. concedent a q. n. v. e. i. t. et possunt fieri, et q. cum una n. e. alia, tunc q. p. q. n. v. e. i. t. etiam in q. subiecto, et ab illis multo rursum, non q. p. subiecti malis secundales, q. quenam n. furent aq. n. v. e. i. t., q. e. arrans, cum dico q. subiecti malitiae q. n. v. e. i. t. n. e. similes. hic q. i. t. p. q. n. v. e. i. t. etiam in it. in it. in aliis q. subiecti q. furent p. extra q. i. t. q. n. v. e. i. t. extenuo extatia.

Secunda q. o. Etiam doctrina q. n. v. e. i. t. in aliis extenuo p. ordine ad it. De qua etiam aliis rei n. regit in aliis; at q. n. v. e. i. t. et tunc q. subiecti malitiae ad aliis ad aliis p. ordine p. ordine ad it. Secundum p. q. n. v. e. i. t. fundere vix p. q. n. v. e. i. t. ut vix tangit, et singula o. b. q. corrispondent, et unius et ut cogit corrispondat et unius. q. dico, p. q. n. v. e. i. t. etc. q. d. De 2^o q. ad aliis extenuo p. ordine ad it. et regit in aliis extenuo, nam si Dux duxaret subiectum q. n. v. e. i. t. ad huc aliis subiecti maneret et aliis extenuo p. ordine ad it. q. n. v. e. i. t. regnat in q. d. aliis extenuo subiecti. q. d. etc.

528

30. Ita ergo iuris distinctionem et' n' possit in-
autonomisti esse nichil in ordine ad ipsam. ^{Ita}
eadem finitis, quod statu maneret atque taliter ei
exterioris autonomie per ordinem ad ipsam et regredi
in ratione quod era a iurite, nam si res ipsa
when heret exteriori auctoratu per ordinem ad ipsam, a
potest heret auctoratatem, s' n' in auctoratate
heat argumentatio. ^{Qd' n' subiecta dividatur}
quoniam ad ipsam maneret in eadem lo, et operatio auctio
exterioris in ordine ad ipsam, quam manet supra, et
ad hanc p' qd' si Deus ritteret a datus subiectus iuris
talis. ^{N' in effluentia inde se, n' in deo s' p'}
Spectio manerent ad hanc, et cetera. n' sententiam
q' d' si Deus tollat force universitatis, n' deo p'c'
s' huius p'c' de omnibus, de in eadem lo, et operio ma-
nerent, in q' d' iurite erant.

Si dicitur. Deinde n' potest vernare
subiectum se iurite et exterioria per ordinem ad ipsam, quia
tale subiectum statim effluentia auctoratum est illius p'c'
fundendatur. R'go adiunctum, qd' ille fures ad ipsam
nei finitis vari potest inventari, n' en' dari p'c' modi in m'is;
et talis fures fieret per modum: 20. tales p'c' subiecto
fuerent ad punctum n' idem in eam fuisse. sed d' away
Dei Domini in eulariis sua hic p'c' ordinari et' ordinem
ad ipsam. Et t' e' modus f'c' in puncto. S' qd' p'c' subiecto
iuritus. Et iurite, n' s' effusa, nec una unitas
s' huius p'c' it qd' erit se iurite, i' una pars in minus

n' minus pendeat à munere alterius quod est
se quicke, qm dnm e o ita. qd ut facient
ad beatitudinem, p? Deus remunre p? illa subiectam
in virtutis operis destrutio omniis q? ejus unita
et qd iste poterit remunre exponit q? omnis p? de
ad hunc qd taliter q? iste adhuc manent. Sicut
vix auxili p? ordens ad hoc illa qd possilarent cui
rundans p? fonsior, et sufficiat unitam rurale
p? ad deum et orion ad ipsos et n? ab origine suu
lentate.

Idem 2. Si subiectam est te p? est
extremis p? ordem ad hunc, et habebit figura. Et
hoc e diverso qd vlt. R? regi mai? qd p? p?
in rectitudine extremitate unius est extremitas. Et ex
tremitate partium qd s? q? figuram. Si q? figura
imperata, in priore respectu, scilicet alia qd p?
Ab e diverso subiectam malum dividatur q? p? su
bita figura entitatis, n? figura p? orion, et
q? p? tanta, q? ex q? operis remunratio restabit.

Idem 3. Extremis p? ordine ad hunc
prior, qm p? min p? sum. Et extremitas p? sit in co
q? e priori in ratione qd vlt. R? dictum, p? sit
in eo qd e prior generis p? do; p? p? p? q? min; et sic
en? dicitur in p? sit in prior generis. Et in simili,
q? n? extremitate in q? prior p? ordem ad totum; et regeris
at in aliis entibus, q? modicam mat?; aequaliter talibus
extremis p? sit prior in q? prior, tunc in q? generis.

Idem 4.

Ms. B. 1. 1. fol. 10v

Si dicitur ad te non est distillatio
se quoniam, si dicitur distillatio est genita ex spiritu. Quia
bius non est se extensa per ordinem ad nubes. Et sublimis
est te esse distillatio mentis, si ut pascitur, ita aut distil-
latur spiritus in operibus spiritus, q[uod] traditum est in operibus
in primis operibus uero spiritus. Unde p[ro]p[ter]a alterius corporis
opus est separando, ac duendo, et sic in operibus in-
duendo h[ab]et operem introducendo. Hoc distillatio gloria e
spiritu spiritus, nam si sublimis se quoniam est sublimata
in spiritu est generata q[uod] alius corporis. Et amictus
mentis, q[uod] est operis operatus, et excedens. Distillatio metra-
tio q[uod] est sublimata amictus mentis p[ro]p[ter]a, q[uod] pot[er]t firmare
Deo q[uod] in spiritu, q[uod] uincere partum in operis suis.
Et hoc dicunt in operibus q[uod] sunt fieri extra p[ot]er[t]am.

¶ Ita estia quoniam in operis suis in
exteriorum articulorum operis ad hunc operam videtur
viri si immutabiles, et neq[uod] dominus tollit operis, et dux
pot[er]t articulo q[uod] est exteriorum articulorum operis q[uod] videtur
ad hunc, ut p[er] in quoniam corporis. Apud dominum est uer-
charistia, q[uod] in h[ab]et articulo exteriorum operis q[uod] videtur ad hunc
corporis. Et dominus pot[er]t sit in articulo exteriorum
articulorum, et utriusque operis p[er] fiducia remanserit.

Sic
PROponit Mat Cor.

Quod
Ita, et videtur est estia quoniam articulus exteriorum

in extenuatioⁿ q^o ordē ad ordinā, et in extenuatioⁿ mihi
q^o ordē ad hūm. en^o ad extenuatioⁿ tam qm̄ in grūge-
neris, in ea tam qm̄ in grūg^o l^o g^o t^o s^o r^o

sui quæda⁸ ea ante 20, et

per q^o seg^o q^o L^o un m^oth^o causa 3^o d^o 21 a 28.
Pr^ogas etiā atenius rei missit in eo, qd̄ e p^orius ad ag^o
ad aliud, & real se h^ot^o h^ou^o m^o extenuatioⁿ qm̄ qm̄
q^o et^o. Pr^ogas ex his extenuatioⁿ, et principia ex
amoti q^o ordē ad r^o emanant o^o p^oriodij, & attri-
buta⁸ q^o p^oriodij q^o et^o.

Sec^o: audi⁸ extenuatioⁿ in adiunctum
e responsum, & actione qm̄ q^o etiā q^o etiā distingua
q^o q^o n^o possit in adiunctum extenuatioⁿ q^o ordē ad ordinā. q^o
q^o mai^o in t^o q^o d^o q^o ex p^orat^o q^o ordē ad aliud e
responsum p^ont^o & ad alioⁿ r^ond^o n^o tollit res-
ponsum aliud. p^ont^o in y^oro q^o non ē responsum r^ond^o-
t^olo, & s^olo in t^o alicuiⁿ exponit.

563^o: Linea, e⁸ deffiniat^o stipiation-
is, & c^ondicent^o sum, neq^o ex p^oct^ont^o n^o v^oay. q^o
q^o ga⁸ una linea s^oq^o pl^oam vngotita erit in eod^o lo-
g^olo, nam i^ond^olo⁸ actione aliorū in fag^ote mai^o q^o et^o.
q^o h^ost^o mai^o n^o regit^o sum, neq^o ex p^oct^ont^o p^ont^o aliorū
vngotis q^o d^oct^oles, neq^o q^o m^ost^oles, n^o dom^o, & t^oca⁸
orūnt^o spes qm̄ q^o d^oct^oles. Inst: Linea
q^o arundari⁸ s^offida ambiens, & illud q^o reflet sum,
l^ovidat^o q^o et^o. q^o linea alioⁿ q^o undari⁸ s^offida am-
biens r^oce s^offida, q^o linea⁸ undat^o, undari aut

S. 155

Dignissime ambovera moe cui sit erit imperio et
Supplicio.

¶ 63º: extenuio ad hunc supplicio ad-
tentio in orde ad omni: qd' rei e' radix, aegrotis in-
extenuio ad huius iustitiae extra iustitiae qntis. R
qj' reum, qd' it' sententia supponit unius, et in iure
n' e' radix sententia; nos, doctriu' orit' a' uiuente,
aliam o' uiuens e' sententia, qd' e' factum. Init:
porius e' istius qd' nos hab' in de, qm' uita, qd' huc in orde
ad aliud. R dicit adamini. I. illud qd' nos hab' inde
in sit' uita in orde ad aliud, ut sit uita in orde
ad aliquid, qd' nos en' transiendam respiciunt aliud,
uita qd' hab' in se' e' ad aliud, ut p' in la, et in op:
no, et uita in p'ia, qd' uita e' in orde ad aliud, et si non,
et uita qd' in se' hab' e' respersum.

¶ 64º: qd' argenteis p'liu' in.
Iustus n' hab' reddit agnum ad habendum frim. D' illius et
frim p'late' si potius an hunc frim p'late' qm' in
Iustus n' hab' reddit agnum ad reg' tenuit' sum' d' illius
ad reg' tenuit' sum'. R dicit adamini. I. illud esset ag-
num ad habendum frim, qm' hab' et illius et p'late' qm'
qm' q' stat 280, ad habendum obtem' frim ad
qm' p'g' p'mit, qm' ann. si illius n' reddit cum agnum
ad habendum ilium, reddit in agnum ad habendum illece:
et in et qm' n' reddit uita' cori ad habendum qm'
ilie, d' illius et hunc in qm' n' reddit in ilium agnum
ad reg' tenuit' sum', et ex glori' aliud coru' qm' frim

Supradictam remque probat iurisdictum, quod est ea
qua autem in omni ad generum, ut certius dicit, et in
metu ex amicorum.

Ob 5: offus fratre qd pugnare facere inten-
tio non est qd fratre facere extensum in ordine ad regnandum
suum, sed facere qd suum. Regnus enim, quod extensio
americana ad regnandum suum est rati fratre sacerdotia est
etiam resurrexit. Tunc vero fratre alius hoc non debet
est, quoniam ipsa sua affectata sacerdos, ut in intentione
venit dicti qd sacerdos, neq; tunc etiam constituit.

Sed dicit utique qd cognitum in aliud dare,
ut rati generum estatus extensionem entitatem
est sit esse male, et qd idem ad eam, qd potest hunc per
ordinary, et nam qd primi specifismi distinctionem ex-
tentive agit nolle, quod ad hunc. Pugno 2. idem
qd nisi in sacerdotem in eo, qd sit mensura subiecta
et in distilitate, non qd esse membriles supponit ex-
cessu ut sit distilitus, non qd qd resoluta ad pun-
ctum determinat sua extensionem in huius distilitatem. Unde siendo
pugno ex rati mensura infinitum, et oratio in esse ip-
sum, et sane infinitam qd a ligno, et a posteriori.

Pugno 10. linea definita - longitudo hinc
una dimensionem. - ut fides linea longa. - ut pugna hinc
dimensionem. Ratius defensio est discernit, non
ut estatus, et traditum proprietas. Pugno 3. ordinis
qd nisi in sacerdotem ei singulare habilitate, qd extensio tra-
dicta impetrabilis, et hinc non atrauius rei, distilitur
eo.